

Дмитро Сенейко

Все мені можна, та не все корисне. Все мені можна, та я не дам нічому заволодіти мною (1 Кор. 6: 12-13).

Декілька десятиліть тому пірсінг був лише екзотичним захопленням, яке пропагували представники деяких субкультурних течій. Єдиним загальноприйнятим вважалося проколювання вух. Зрозуміло, що тоді без жодного страху проколювали вушні раковини лише жінки, а на чоловіка з пірсінгом дивилися «косо», із підозрою. Сьогодні таке явище перестало бути екзотикою, знято також усілякі обмеження щодо статі та місця проколів. Мінімум подиву – максимум проколених брів, носів, язиків, пупків... А прихильники т. зв. екстремального пірсінгу сміливо розміщують «прикраси» чи роблять величезну кількість проколів на інших частинах свого тіла. У цій статті не намагатимемось розкритикувати це явище, а просто тверезими очима поглянемо на більшість аспектів такого проколювання людського тіла. Скажемо словами пісні О. Пономарьова: «Варто, чи ні...»... робити пірсінг.

Пірсінг чи сучасна мода... наших предків!

Надзвичайно поширене і популярне в молодіжному середовищі слово «пірсінг» у перекладі з англійської мови означає «прокол чого-небудь». Тому нехай замовкнуть ті, хто ще й досі вперто вважає, що воно – це «модне», сучасне, виключно молодіжне, бунтарське явище, а саме слово нібито вперше з'явилося у молодіжному жаргонному «словнику». Насправді людство проколювало різні частини тіла і прикрашало його найрізноманітнішими аксесуарами з давніх-давен.

Незадовго після зникнення динозаврів пірсінг на тілі древньої людини означав передусім певну класову приналежність. Різні племена по-різному проколювали людські тіла і прикрашали їх відмінними один від одного кістками чи паличками. Те, що в одного народу вважалося символом вищості чи знаком знатних воїнів, в іншого означало поразку, нікчемність. А в древньому Єгипті жриці, наближені до фараона люди проколювали пупки і «одягали» на них різні прикраси, намагаючись цим підкреслити свій особливий статус. Але все-таки вуха завжди залишалися найпопулярнішою ділянкою для проколювання. Якщо у представників європейської раси прикраси на них були невід'ємним жіночим атрибутом, то в Африці, на американському континенті, вушні мочки і хрящі проколювали як жінкам, так і чоловікам.

У 70-х рр. пірсінг отримав статус т. зв. молодіжного протесту. Представники субкультури панків першими почали проколювати на своїх тілах усе, що було можливим. Якщо дівчата-панки вибирали прикраси фантастичних форм, то хлопці вирішили заявити про себе пірсінгом у вигляді англійської шпильки. У ті часи чоловіки спочатку проколювали лише одне вухо, але у 80-х рр. «модний» реперський рух підштовхнув своїх фанатів прикрасити одночасно два.

Сучасні тенденції пірсінгу

Сьогодні мало хто посміє вказати пальцем на людину, котра «прикрасила» себе різнокольоровими «висульками». Повністю заволодівши свідомістю молодої людини (ніби немає чим важливішим зайнятись і про що думати!), зробивши з неї «раба», сучасна мода дозволяє проколювати буквально все, що від Бога і природи дане людському тілу.

Молоді люди – найчас-тіші носії пірсінгу – проколюють вуха, вставляють «цвяшки» в ніс і підборіддя, вішають кільця на губи і брови, «прикрашають» пупки кулончиками.

Відчайдушні і «одержимі» собою чи коханою людиною, молодіжним рухом чи компанією

друзів, а ще – власним авторитетом, «неформали» вибирають найінтимніші місця для пірсінгу, що стає предметом їх особливої гордості. Сьогодні можна підібрати пірсінгові прикраси якнайрізноманітніших розмірів та форм. До речі, наймодніша тенденція сезону 2006-2007 – пірсінг нігтя. Звичайно, відважних робити його на справжніх нігтях одразу ж поменшає, що само по собі є проблематичним щодо виконання, природної і технічної можливості (адже довелося б здирати увесь ніготь для його проколення!). Але молодь додумалася проколювати штучні чи штучнонарослені, вставляючи при цьому у них маленьке кільце та ін.

Сьогодні, опитавши більшість власників пірсінгу, можна зробити висновок про дві основні ознаки проколення людського тіла. Виявляється, такі «прикраси» відіграють для їх носіїв не лише естетичну, але і символічну роль (дехто зізнається, що пірсінг для нього є «великим» символом чогось, чи навіть когось!). Вони стверджують, що пірсінг – чудовий засіб самовираження та інструмент, за допомогою якого можна підкреслити свою індивідуальність, унікальність, пікантність у зовнішності не тільки дівчини, але і хлопця. Деякі форми «прикрас» нібито загострюють відчуття задоволення, додають екстриму чи нових вражень.

Деякі подробиці проколення нашого тіла...

Сьогодні суспільство, «авторитет» моди і людська вседозволеність та необмеженість у бажаннях сприяють тому, що пірсінг став доступний кожному без винятку. Тому давайте спробуємо, звичайно, аж ніяк не будучи професіоналами, проколоти людське тіло пірсінгом, щоб бути, якщо не як більшість, здавалось би, модних людей, то хоча б виділитись чимось з-поміж «сірого» людського середовища (пірсінг вух, як загальноприйнятий і традиційний, не враховуватимемо).

Сам по собі процес технічно і фізично набагато простіший, ніж татування. У нашому тілі за допомогою спеціальних одноразових голок робиться прокол, у який згодом вставляють прикрасу із особливих матеріалів, які не повинні викликати негативних алергічних реакцій на людському тілі, а якраз навпаки – сприяти швидкому загоєнню ділянки шкіри. Але насправді все залежить від особливостей та індивідуальності окремого тіла, його реакції на таке зовнішнє втручання у гармонію і природну красу. Звичайно, найбезпечнішим можна вважати вушний пірсінг, а також зроблений професіоналом (т. зв. пірсером) прокол на інших ділянках тіла за допомогою одноразової голки, але навіть у таких випадках існує можливість важкого загоєння рани і утворення келоїдних рубців, що є найбільшим протипоказанням пірсінгу. Безболісність і загоєння рани індивідуальні у кожному випадку. Прикраса обов'язково повинна бути виготовлена із хірургічної сталі чи титану, щоб процес загоєння відбувався швидше. Перед тим, як «прикрасити» тіло у його чутливих ділянках, варто нагадати про період загоєння рани, мінімальна тривалість якого – 2 місяці. Крім того, приймати ванну, відвідувати басейн і сауну, купатися в ріках, озерах та інших природних водоймах не рекомендується, тому пірсінг роблять переважно взимку. А ще потрібно знати дещо специфічні правила гігієни, ретельно дотримуватись їх, якщо хочемо, щоб «прикраса» не приносила нам клопотів.

Якщо прокол нам набрид, то, на відміну від татування, яке дуже важко вивести із шкіри, пірсінг знімається легко. Однак, як і в випадку тату, хоч прокол і затягується шкірою, на його місці залишається пам'ятний, нехай і невеликих розмірів, але все-таки рубець.

Психологічні та духовні «так» і «ні» пірсінгу

Давайте розпочнемо з психологічних характеристик пірсінгу, залишивши більш

аргументовані і значущі духовні аспекти наостанок. Особливу увагу варто надати мотивації такого проколення людського тіла. Їх є декілька:

- бажання прикрасити своє тіло, залишити про себе неповторне враження, а ще «зако-хати» у себе всіх;
- намагання «не відстати від моди», бути оригінальним, не як усі. У таких випадках проколюють найпомітніші частини тіла. Бажання «виділитися» призводить поступово до збільшення кількості таких прикрас на людському тілі. При цьому, продемонструвавши свою «оригінальність», «виділившись» своїм пірсінгом з-поміж тих, у кого немає проколів, людина обов'язково змушена буде «засвітитись» вже серед інших носіїв сережок. Так з'являються рекордсмени пірсінгу, цілі змагання за більшу кількість проколів та їх «стиль-ність»;
- багато хто переконаний, що пірсінг додає людському тілу та зовнішньому вигляду більшої сексуальності. Тут, хоча і не завжди, присутній комплекс недостатньої привабливо-сти. Люди, які намагаються за допомогою пірсінгу підкреслити власну сексуальність, вважають, що він розширює можливості для нових знайомств, а деяким допомагає знайти при-від для розмови. Щодо букету певних комплексів, то деякі психологи вважають, що таке «проколення» тіла сприяє їх подоланню, вирішенню внутрішніх проблем тощо;
- захоплення і наслідування кумира (хай це буде кінозірка, артист естради чи навіть особа, яка користується авторитетом у більш вузькому колі людей) – реальний мотив для зміни зовнішності. Фанати спортивних клубів (т. зв. культуристи), металісти, байкери, представники сексуальних меншин часто вимагають від нових членів їхніх «товариств» чи від бажаючих вступити у їх ряди зробити собі характерний лише для них пірсінг. Тут «прикра-са» – зовнішній знак приналежності. Якщо ти хочеш, щоб тебе впізнавали «свої», які вже мають характерний прокол, почувати себе «своїм» чи бути прийнятим відповідною субкуль-турою (панків, хіпі, сатаністів тощо) – роби пірсінг! Деякі роботодавці теж вимагають екзо-тичні «прикраси» на тілі тих, хто хоче працювати у сфері танцю, тренером із шейпінгу, спор-тивних танців тощо.
- Врешті психічні відхилення – теж мотивація проколення тіла. При цьому пірсінг на тілі такої людини не є поодиноким, а спостерігається у величезній кількості.

Духовний погляд на цю «модну проблему» дещо інший. Святий апостол Павло пише: «Все мені можна, та не все корисне. Все мені можна, та я не дам нічому заволодіти мною» (1Кор. 6:12-13). Або ще таке: «Хіба не знаєте, що ваші тіла – члени Христові? Узявши, отже, члени Христові, – зроблю їх членами блудниці? Хай так не буде» (1Кор. 6:15). Впевнено скажу, що замість слова «блудниця» можна було б поставити... слово «пірсінг». «Хіба ви не знаєте, що ваше тіло – храм Святого Духа, який живе у вас?» (1Кор. 6:19). Отже, своєю поставою, зов-нішнім виглядом ми повинні виражати одухотвореність нашого тіла, присутність у ньому Третьої Божої Особи, дарованої Христом і Його Церквою у св. таїнстві Миропомазання для повноцінного життя та щастя. Спілкування зі Святим Духом, через Нього з Христом і пі-знання через Них Бога Отця – ось справжня мета нашого життя. Чи допоможе нам тут у чо-мусь екзотичний прокол тіла? Чи приведе до Бога? Чим сприятиме наближенню до Нього? Невже зробить привабливішим наше тіло, змусивши всіх навколо кохати лише нас? Саме такий сенс ми найчастіше вкладаємо у сережку на нашому тілі. Але наш Господь Ісус Хрис-тос Собою засвідчив, що людське тіло – досконале Боже творіння, яке з нашого боку потре-бує догляду, а ще – зміцнення величезного дару – здоров'я! І все! А те, що ми не вміємо

по-бачити справжньої краси кожного тіла – не провина Бога, Котрий нібито створив його недосконалим. Це наша власна біда, коли не можемо побачити реальну красу кожного без винятку тіла, яким би воно «потворним» не здавалось. Пам'ятаймо: вишукані пропорції, фізична досконалість тіла – ще не гарант його справжньої краси. А вона – всередині нас: у Святому Дусі, яким прикрашаємо себе і несемо Його в навколишній світ, у талантах і здібностях, у характері та творчості, у творенні добра і милосерді, у постійній радості і навіть у терпінні, у лагідності і терпеливості, у молитві як єднанні з Творцем, та у святості всієї людини, у тому числі і тілесної і т.д. І аж тепер наостанок поставимо тілесну красу, і не помилимося у такому порядку речей. Поки ми молоді, енергійні, натхненні, відвідуємо церковні Богослужіння, на яких можемо кожного разу по-новому пізнавати Пресвяту Трійцю – нашого Бога і люблячого Батька – і живімо щасливо! А чи потрібен для щастя ще й пірсінг – все-таки вибір за вами, як вільними особами. Та... просто будьте собою, будьте святими, «як і Отець ваш досконалий»! (Мт. 5:48).

Д. Синейко. Шлях сучасної моди-пірсінг // СЛОВО №1 (31) (2007) 25-27